

утимилиш³⁻³ ли там. И ако имаш колай, проводи за баштя си на пролет да до[й]ди да та види и да та дувиде. И като немам друго, що да ти пиша, оставам в добро здрави твоя ст[р]иков[и]ца

Съба поп Стоянова⁵

И та поздравлява буля ти Василица и чадата им.

[Адрес на гърба:] Г-ну Василю Димитрув в Ибраил[а]

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 278, л. 1. Автограф.

№ 4

[1870 март, Тулча].

Писмо от Тодор Т. Стоянов до В. Д. Стоянов в Браила

Любезне ми братовче[де]

Васил Д. Стоянов

В Браила

Земам днес дерзос[т] кам вас с настоящето си. Поздравления ида да ви чиститя днес. С новата телеграфическа депеша от нашият виликия везир Махмуд Паша¹⁶, на коету днес ни извистява, чи нашият Черковен въпрос са сварши, спорет даденият ни Царски ферман [за] балгарска отделна Екзархия¹⁷. Караказан⁴⁻¹ са пукна веки и пропадна веки в Ада. И тъй, ние днес с телеграф благодарихми [на] Негуву Виличество¹⁸[от името на] Тулчанския сандчак⁴⁻², на коету изляха милост[т]а на правдинити балгарски¹⁹.

Тези са новинити от нашият град, аку ни питати. Засига ас ни зная вашия град, кату имати досига балгари, дали благодариха сашуту, макар чи са намирати в[ъв] Влашку²⁰.

Засига кату ви поздравлявам от отечаст[в]уто⁴⁻³ на баща ви и ма[й]ка ви, сашу ви [и] ния ви поздравлявами [все]домашну и жилайми успеха на напредака ни кам книжевност[т]а и Просвещениету.

В[аш] драгий братовчет

Тодор Т. Стоянов

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 279, л. 3. Автограф.